

Mín góði vinur Karl Simonsen arkitektur farin

Tað fyrsta eg visti um Karl, var í Nonnuskúlanum. Hann var eins og eg, kendur millum hinar dreingirnar fyri at duga væl at tekna, so longu her var kimin lagdur til hansara lívsleið.

Karl vaks upp í Lonunum í Eysturbýnum, meðan eg vaks upp í Rættará í Vesturbýnum, og tá man er smá-drongur, ferðast man ikki langt heimanífrá, man er í tí kenda umhvørvinum, og tískil møttust Karl og eg ikki fyrr enn vit fóru í skúla.

Ikki tí, vit sum vuku upp aftan á kríggið, møttust altíð onkunstaðni til tey tiltiknu kríggini, sum vóru millum býarpartarnar – hetta vóru sannar órrustir, har allir dreingirnir, ella en stórir partur av teimum høvdu eingilskar stálhjálmar frá krígunum – vit í Rættará høvdu allir stálhjálmar.

Summi kvarter vóru serliga farlig at ganga ígjøgnum, og tað vóru serliga hesi kvarterini, sum eisini høvdu teir villastu hermennirnar, og vóru hesir serliga djarvir og harðligir – hesir vóru reynadreingir, skansadreingir, rabarburnar og eg haldi at lonadreingirnir, also Karl og teir vóru eisini millum teir villu, og ikki var lukkligt; tá ið dreingir frá hesum kvarterum, eins og grashoppur sveimaðu inn í eins egna kvarter.

Tað vildi vísa seg, at hann, eins og eg, fór í timburlæru hjá Petur í Gong, og har høvdu vit mangar góðar lóturnar saman, og ógloymandi vóru danskvöldini í Sjonleikarhúsinum, tá ið Faroe Boys spældu.

Vit arbeiddu báðir sum timburlæringar við at byggja studentarskúlan í Hoydalum – hetta var í 1963.

Karl var lættur av lyndi, og altíð var hann í góðum lag, og tað er mín metan, at hann hevði góða fólkatækjju

og serliga helt eg, at hann gjørdi lukku hjá kvinnunum – tað óvundaði eg honum eitt sindur, tí um hetta mundið var eg av smædnastu ungu monnum, og hevði ilt við at fáa fatur á gentunum, tordi líkasum ikki, soleiðis sum Karl, at kontakta tær.

Karl fór síðani niður at lesa til bygningskonstruktør, og tá skiltust okkara vegir eitt skifti.

Tá eg sjálvur fór til Danmarkar at lesa til byggingfrøðing, møttist eg og Karl á tí føroyska vertshúsinum "Skarv", og har sat hann saman við einari sera vakrari kvinnu, og helt eg: sjálvandi hatta var jú Karl. Tann vakra kvinnan var Ingvør Nolsøe, og tá Karl presenteraði okkum hvør fyri øðrum, legði hann doyln á at "Albert var giftur og átti børn". Soleiðis kom eg at kenna Ingvør, og hava vit havt gott vinarlag síðan, øll vit trý ella rættari vit fyra, tí Katrin kom upp í hetta vinarlag, og vil eg bera tær bestu heilsanir frá henni, tí hon er stødd í Keypmannahavn hjá Beintu, sum nú ger seg lidna við HF, hon ætlar sær at lesa arkeologi.

Karl spurdi meg, hvat mínir planir vóru, og segði eg, at eg ætlaði mær á arkitektaskúlan, hetta dámdi Karl at hoyra, og hann hevði hugsað sær tað sama, og soleiðis bar

tað til at vit komu at ganga hjá sama professara – Hall-dór Gunnlaugsson á byggekunst – hetta var summarið 1971.

Her høvdu vit, saman við Mads T. Møller, Jón H. Jóhannesson og Tróndi Fuglø, nógvar góðar lótur hesi trý árin, vit lósu saman og loystu nógvar uppgávur saman í bólkaarbeiði og eisini hvør fyri seg.

Tíðin á arkitektaskúlanum var minnisrík, og ikki minst, tá vit gjørdum okkum lidnar og høvdu eitt rimmar gildi fyrst í Tivoli og síðani til stórt borðhald í "Søpavellionen" við sjógvarnar, og maturin var gjørdur av sjálvari smyrjubreyðsdrotningini í Danmark, Idu Davidsen – ein ógloymandi lóta, ein gastronomisk uppliving av teim størstu – tíðin er nú juni mánaður 1975.

Síðani fór eg aftur til Føroyar, og skjótt fylgdu Karl, Ingvør og tann nýggji Martin við, og tað bar so til, at vit komu at búgva í sama húsi hjá mammu við J. C. Svabosgøtu – hetta var fyri okkara viðkomandi í december 1975, og Karl og tey komu heim fyrst í 1976.

Karl fór at arbeiða hjá Landsverk og eg hjá Palla Gregoriussen. Okkara vinskapur og grannalag stórtreivst, og vit vóru mangan inni hjá

hvørjum øðrum til gaman og álvara.

Tað kann verða vert at nevna, at tað arbeiði Karl legði stórar kreftir í at fremja, var tann nýggja byggisamtyktin fyri alt landið, og sum bleiv handað landsstýrinum í 1983, og sum hvarv í gloymskunnar havi, onkunstaðni millum skyns og hold úti í Tinganesi, og er ongantíð sædd aftur.

Tó sigst eitt eintak at verða eftir.....

Um hetta mundið stóð Landsverk fyri at fáa til vega býarskipanir fyri allar býir og bygdur í Føroyum, og var tað Karl, sum stóð fyri hesum arbeiði, og hevur hann her lagt dygdararbeiði eftir seg.

Seinastu nógvu árin gjørdist Karl álvarsliga sjúkur av krabbameini í hálsinum, og vóru Katrin og eg og vitjaðu hann í Árhús. Hóast sjúkan merkti hann nóg, var hann bæði fryntligur og blíður við okkum, tá vit vitjaðu. Tá sáðst, at hann ikki fór at hava langt eftir, og so var.

Tað var sum um eydnan ikki altíð var við Karl. Sum ungur drongur misti hann pápan og nakað seinni beiggjan – Eg hevði lyndi til at halda, at hann var ikki føddur við einari silvurskeið í hondini, men hann hevði so mangt annað t. d. tað góða lyndið.

Hóast hetta merkti eg ein farra av beiskleika hjá honum mótvegis teim vælbjargaðu, tí hann trúði upp á rættin hjá øllum til eitt gott lív, og hetta kom til skjóndar hjá honum í hansara politisku áskoðan – Hann var sannur javnaðarmaður alt sítt lív.

Takk fyri alt gott góði Karl og hvíl í friði, góði vinur.

Albert Isfeld

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum, sum á ymiskan hátt sýndu samkenslu og hjálpsemi, tá okkara høgt elskaða mamma, vermma, omma og langomma

Frida S. C. Petersen
Tórshavn

bráðliga andaðist 27. mai 2013.

Vit takka Bergur Debes Joensen, presti, fyri góð og troystarrik orð, bæði úti á sjúkrahúsinum, kapellinum og í kirkjuni. Vit takka sangarum, kirkjutænarum og gravarum. Eisini takka vit familju, vinum og kenningum, sum bakaðu, smurdu breyð, stákaðust og hjálptu til við jarðarferðini og ervinum. Vit takka eisini fyri at vit kundu lána Meinigheitshúsið. Eisini »Morgunfrúarnar«, sum vóru so trúfastar og ongantíð sleptu henni, og heimasjúkrasysturnar, sum vóru um hana, fáa stóra tøkk. Takk fyri blómur, kransar og peningagávur til Meinigheitshúsið. Tøkk tit mongu, sum fylgdu henni til hennara síðsta hvíldarstað her á fold.

Hjartans tøkk øll somul.

Vegna tey avvarðandi
Anna, Ása, Magnus, Kári og Torkil v /familjum

Tøkk

Vit takka hjartaliga øllum, sum sýndu samkenslu tá kære pápi, verpápi, abbi og langabbi okkara

Simon Pauli Djurhuus

andaðist og fór til gravar.

Tøkk til Oddmar á Steig og Berg Debes Joensen fyri góð orð í kapellinum og kirkjuni. Tøkk til sangarar og kirkjutænarar. Hjartans tøkk til starvsfólk á B8 fyri umsorgan og røkt. Tøkk fyri blómur, kransar og heilsanir. Tøkk til tykkum øll, sum fylgdu honum hansara seinastu ferð.

Familjunnar vegna
Poula, Marjóna, Oddny og Steingrímur

GRÁIR

159⁹⁵ PR M²

GRÁIR BLANDAÐIR

169⁹⁵ PR M²

RBR flísar, Hjertingstein
21x14x5,5 cm.

GRÁIR

179⁹⁵ PR M²

GRÁIR BLANDAÐIR

189⁹⁵ PR M²

RBR FLÍÐAR, HERREGÅRD
21x14x5,5 cm.

GRÁIR

39⁹⁵ PR STK.

KOKSGRÁIR

49⁹⁵ PR STK.

RBR FLÍÐAR, LOCK-BLOCK
15x30x17,5 cm.

ALSKYNS ÚTIFLÍÐAR

BORG | Runavík, tel. 477272 | Klaksvík, tel. 455149 | www.borg.fo